

prima instanță: L.Andriaș
instanța de apel: B.Bîrca, M.Moraru, M.Ciugureanu

nr.2rac-265/14

Î N C H E I E R E

21 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Galina Stratulat
Judecătorii Iurie Bejenaru, Oleg Sternioală

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Hrizos”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Hrizos” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Codru ST” cu privire la obligarea transiterii bucăților de țiglă românească și încasarea sumei, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Hrizos” și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru mun.Chișinău din 22 aprilie 2013

c o n s t a t ă

La 26 octombrie 2012 SRL „Hrizos” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Codru ST” cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, în luna octombrie 1996 a încheiat cu SRL „Codru ST” un contract de schimb, conform căruia în schimbul unui automobil nou de marca „Zil”, SRL Hrizos” a primit diferite materiale de construcție, inclusiv și țiglă nouă produsă în România.

La 31 octombrie 1996 în baza scrisorii de transport nr.93766, SRL „Hrizos” a primit de la SRL „Codru ST” 7140 bucăți de țiglă metalică la prețul de 2,5 lei bucata, în sumă totală de 17850 lei, iar la 13 decembrie 1996, conform scrisorii de transport nr.62674 SRL „Hrizos” a mai primit 850 bucăți țiglă, în total - 7990 bucăți în sumă de 19975 lei.

Menționează că țigla primită a fost folosită la acoperirea caselor fondatorilor SRL „Hrizos” , Ion Mandiș și Iosif Mandiș, conform contractelor încheiate între ei la 04 octombrie 1996.

Mai susține reclamantul că țigla metalică primită în schimb de la SRL „Codru ST” s-a dovedit a fi de calitate proastă, fapt confirmat prin Raportul de expertiză nr.823 din 08 aprilie 2008, prin care se atestă că țigla nu corespunde normelor tehnologice, ceea ce a dus la sfărîmarea ei în timpul exploatării.

Consideră reclamantul că fost dus în eroare de către pîrît referitor la calitatea țiglei, acesta neinformîndu-l despre calitatea bunului.

Afirmă că prin hotărîrea Judecătoriei Ialoveni din 17 martie 2011 a fost admisă acțiunea depusă de Ion Mandîș și Iosif Mandîș către SRL „Hrizos”, fiind obligată societatea să înlocuiască țigla necalitativă, cu care au fost acoperite casele situate în or.Ialoveni, str.31 August 10 și 17 cu țiglă nouă în cantitate de 7990 cu costul de 111 150 lei, fiind dispusă și încasarea cheltuielilor de transport, demolare și montare a țiglei în sumă de 59001,89 lei, cheltuielilor pentru efectuarea expertizei în mărime de 1800 lei și taxa de stat în sumă de 1950 lei.

Pe parcursul examinării pricinii reclamantul a înaintat o cerere de concretizare a cerințelor, prin care a solicitat obligarea SRL „Codru ST” să transmită în ordine de regres 7990 bucăți de țiglă românească, pentru care ultima a fost nevoită să achite costul de 111 150 lei, încasarea în folosul SRL „Hrizos” a sumei de 63 714,89 lei formată din - 59001, 89 lei cheltuieli de transport, demontare și montare a țiglei; 1800 lei –cheltuieli pentru efectuarea expertizei și 1950 lei taxa de stat.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun.Chișinău din 22 aprilie 2013 a fost respinsă acțiunea.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2013 a fost respins apelul declarat de către SRL „Hrizos” și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru mun.Chișinău din 22 aprilie 2013.

La 20 ianuarie 2014 SRL „Hrizos” a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2013, solicitînd admiterea recursului, casarea hotărîrilor judecătorești și emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată fiind emisă în contradicție cu materialele pricinii și cu încălcarea esențială și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

Menționează că țigla produsă în România și primită de către SRL „Hrizos” a fost folosită la acoperirea caselor fondatorilor firmei Ion Mandîș și Iosif Mandîș, conform contractelor încheiate între părți la 04 octombrie 1996, însă pe parcurs s-a dovedit că țigla dată era de calitate proastă, deoarece absorbea apa care în timp de iarnă îngheța și sfărîma țigla.

Calitatea proastă a țiglei respective se demonstrează prin raportul de expertiză nr.823 din 08 aprilie 2008, care reflectă că țigla este de calitate inferioară, deoarece la momentul producerii ei insuficient a fost supusă coacerii și ca rezultat are duritatea nesatisfăcătoare, care nu corespunde normelor tehnologice în vigoare ca produs finit, fapt ce are legătură cauzală cu sfărîmarea ei în timpul exploatării.

Studiind temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Hrizos” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursul declarat de către SRL „Hrizos” în esența lor sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, căroră instanța de apel le-a dat o apreciere corectă conform cerințelor art. 130 CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Hrizos” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Hrizos” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Galina Stratulat

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Oleg Sternioală